

NOTAT

Dato: 18. november 2021

Til: Bestyrelsen

Fra: Administrationen

Fællesløsninger og fritagelser for ny affaldsordning - Baggrundsnotat

1 Indledning

De to kommunalbestyrelser har i juni 2021 vedtaget en ny renovationsordning i overensstemmelse med fælles anbefaling i samarbejdet med Favrskov Forsyning, Affald Varme Aarhus og Renosyd (FARR-samarbejdet). Selve konceptet såvel som en række systemkomponenter er dermed besluttede.

Hver enfamiliebolig og hvert sommerhus får tre beholdere på hver 240 liter, hvoraf to beholdere er delt i to rum med en skillevæg:

1. En beholder til restaffald i det ene kammer og madaffald i det andet kammer
2. En beholder til plast og mad- og drikkekartonaffald i det ene kammer og glas og metal i det andet kammer.
3. En beholder til papir og pap (enkeltkammerbeholder).

Enfamilieboliger får derudover en miljøkasse til farligt affald på 20-25 liter. Flerfamilieboliger skal opdele affaldet i samme blandinger som enfamilieboliger og sommerhuse, så sorteringskrav er strømlinede på tværs af ejendomstyper.

I den nuværende situation har de fleste enfamilieboliger to beholdere på adressen (en til restaffald og en til papir og pap), mens sommerhuse har én beholder til restaffald på adressen.

Da ordningen for enfamilieboliger og sommerhuse indebærer tre beholdere på hver adresse, kan det forudses, at mange ønsker at etablere fællesløsninger i grundejerforeningen eller ønsker fritagelse fra at deltage i ordningen. Det gælder ikke alene ejendomme med nuværende fællesløsninger, men også for ejendomme, der i dag har beholder til restaffald og papir/pap på den enkelte adresse.

Reno Djurs har således allerede fået henvendelser fra grundejere og grundejerforeninger for både sommerhuse og husstande, der efterspørger muligheder for at etablere fællesløsninger. Der er ligeledes kommet ønsker om at blive fritaget for flere beholdere.

Dette notat redegør nærmere for den nuværende situation og de lovgivningsmæssige rammer, og på grundlag af en nærmere vurdering er der opstillet forslag til principper for fællesløsninger, hvor flere husstande og sommerhuse deler beholdere på en fælles standplads, samt for fritagelser.

2 Nuværende situation

I den nuværende situation har de fleste enfamilieboliger to beholdere på adressen (en til restaffald og en til papir og pap), mens sommerhuse har én beholder til restaffald på adressen. Nogle enfamilieboliger og sommerhuse har i dag efter eget ønske og af praktiske årsager etableret fællesløsninger. Det kan være for alle eller nogle affaldstyper. F.eks. er der tæt-lavt byggeri og rækkehuse, hvor hvert hus har egen beholder til restaffald, men fællesløsning til papir og pap.

I dag har ca. 2.300 enfamilieboliger fravalgt at have en beholder til beholder til papir/pap på adressen, hvilket f.eks. skyldes manglende plads. Alle husstande betaler dog grundgebyr, der bl.a. finansierer husstandsindsamling af papir/pap samt kuber og genbrugsstationer, der i stedet forudsættes benyttet.

Flerfamilieboliger, hvor der er flere boliger på samme matrikel, benytter oftest fællesløsninger på matriklen (herunder nedgravede beholdere), men også her kan der være beholdere på hver enkelt adresse indenfor matriklen (f.eks. ved tæt-lavt byggeri).

3 Lovgivningen

Klimaplanen

Grundlaget for den besluttede ordning er "Klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi" indgået af en række af folketingets partier den 16. juni 2020 samt affaldsbekendtgørelsen (nr. 2159 af 9. december 2020) og tilhørende vejledninger fra Miljøstyrelsen.

I Klimaplanen er det anført, at "*indsamlingen af de omfattede affaldstyper skal foregå husstands-nært, men tage hensyn til forskellige boligtyper*". Det hedder videre i aftalen, at, "*løsningen kan tilpasses og optimeres i forhold til de konkrete lokale forhold ved både etageejendomme, enfamilieboliger og sommerhuse. Det vil f.eks. fortsat være muligt at gøre brug af kuber og sorteringsøer, hvor lokale forhold ikke tillader indsamling ved matriklen*".

Affaldsbekendtgørelsen

Affaldsbekendtgørelsen udmønter klimaplanens afsnit II om øget og strømlinet affaldssortering og udgør det lovgivningsmæssige grundlag for etableringen af de nye ordninger.

Det bemærkes, at Miljøministeriet den 19. oktober 2021 har sendt ny affaldsbekendtgørelse i høring, hvoraf det bl.a. fremgår, at fristen for indsamling af tekstilaffald udskydes som følge af, at afsætningsmulighederne for tekstilaffald i dag er meget begrænsede, idet sorterings- og genanvendelsesteknologier for tekstilaffald stadig er under udvikling. Det fremgår samtidig, at krav til henteordninger for tekstilaffald fra sommerhuse udgår. Der foreligger endnu ikke bestemmelser for hvilke løsninger, der vil være lovlige for tekstilaffald fra husstande. En mulighed kan eventuelt blive, at tekstilaffald kan komme i beholderen til papir og pap. Dette ændrer dog ikke på spørgsmålet om rammerne for at etablere henteordninger som fællesløsninger.

I affaldsbekendtgørelsens kapitel 6 er det anført, at ordningerne for de omfattede affaldstyper skal etableres som *henteordninger* (dog med undtagelser for farligt affald fra sommerhuse samt visse undtagelser for ikke-brofaste øer med færre end 200 indbyggere). Imidlertid er der ikke i selve bekendtgørelsen angivet, hvorledes henteordninger skal defineres.

Vejledning om indsamling af husholdningsaffald

Definitioner for henteordninger er i stedet givet i Miljøministeriets og Miljøstyrelsens Vejledning om indsamling af husholdningsaffald af 14. december 2020. Vejledningen er ikke

direkte bindende, men har til formål at give klare retningslinjer for, hvordan kommuner og affaldsselskaber kan tilrettelægge ordningerne, så de lever op til affaldsbekendtgørelsens krav.

En henteordning defineres i vejledningens afsnit 3 i udgangspunkt som "*affaldsindsamling, hvor fast indsamlingsmateriel står på matriklen.*"

Dette modificeres dog i afsnit 3.1. Her introduceres begrebet husstandsindsamling, der gælder for enfamilieboliger og "*betyder, at faste beholdere er placeret på matriklen*". Husstandsindsamling "*skal som hovedregel anvendes ved alle de boligtyper, hvor praktiske og logistiske forhold giver mulighed for det*".

Hvor forholdene ikke tillader opstilling eller afhentning på den enkelte matrikel, kan dette ske "*husstandsnaert*". Husstandsnaert defineres i vejledningen som henholdsvis kort gåafstand eller rimelig gåafstand afhængig af boligtype. Samtidig er det i vejledningen anført, at husstandsnaer indsamling skal foregå i *umiddelbar nærhed* af matriklen, og at indsamling skal foregå *samme sted som restaffaldet*.

Husstandsnaere opstillinger og afhentning kan i modsætning til opstilling og afhentning på den enkelte matrikel være i form af fællesløsninger, hvor flere husstande og sommerhuse deler beholdere på en fælles standplads.

I tilfælde, hvor der eksempelvis kun er plads til en eller to beholdere på matriklen eller adressen, og der dermed er grundlag for at etablere husstandsnaer indsamling for øvrige fraktioner, skal alle affaldstyper i princippet omfattes heraf, da indsamling af restaffald skal foregå samme sted som øvrige fraktioner jf. vejledningen. I praksis vil denne tilgang kunne betyde "alt eller intet" på adressen.

Om end vejledningen har uklarheder i definitioner og begreber synes der ikke at være tvivl om, at det generelle udgangspunkt for henteordninger er, at beholdere skal være opstillet på den enkelte matrikel, og at fællesløsninger dermed kun kan anvendes, såfremt forholdene ikke tillader opstilling af beholdere på matriklen.

Dette bekræftes af henvendelser med uddybende spørgsmål til Miljøstyrelsen fra henholdsvis Reno Djurs og Favrskov Forsyning, hvor Miljøstyrelsen dog i svar bl.a. tilkendegiver, at etablering af husstandsnaere fællesløsninger ikke er et brud på *affaldsbekendtgørelsens bestemmelser* for henteordninger for husholdningsaffald, da afstandskravet udelukkende beskrives/specificeres i Miljøstyrelsens *vejledning* om indsamling af husholdningsaffald.

Miljøstyrelsen oplyser, at de ikke kan stille krav til, at de vejledende retningslinjer efterkommes, men påpeger, at det ikke kan udelukkes, at nogle retningslinjer, der i dag er vejledende, i fremtiden kan blive lovkrav.

Der skal derfor med udgangspunkt i ovenstående træffes lokal politisk beslutning om de nærmere rammer for at kunne etablere fællesløsninger, hvor flere husstande og sommerhuse deler beholdere på en fælles standplads.

Fritagelser, Affaldsaktørbekendtgørelsen

I medfør af affaldsaktørbekendtgørelsen (Energistyrelsen nr. 2097 af 14. december 2020) er der benyttelsespligt til affaldsordningerne. Der kan i regulativ efter bekendtgørelsen indsættes bestemmelser om undtagelse fra benyttelsespligten, hvis der ikke forekommer affald på ubebyggede grunde eller i ubenyttede ejendomme.

Miljøstyrelsen har endvidere oplyst, at det ikke vil være i overensstemmelse med affaldsbeholdningskravets krav om henteordninger, hvis en kommune i sit regulativ for husholdningsaffald giver mulighed for, at en ejer kan fravælge en eller flere beholdere til tørre, genanvendelige fraktioner, som også kan afleveres på genbrugspladsen, hvis ejeren ønsker at benytte denne mulighed frem for at have beholdere til disse fraktioner på sin egen grund.

Udgangspunktet er således, at alle husstande og sommerhuse skal være omfattet af henteordningerne, og at der kun i undtagelsestilfælde kan meddeles fritagelse.

4 Vurdering af fordele og ulemper ved fællesløsninger og muligheder for fritagelser

Fællesløsninger som valgmulighed

Det vil ikke være i strid med nuværende lovgivning, at henteordninger generelt etableres med opstilling og afhentning på hver enkelt matrikel, men med mulighed for at der også kan etableres husstandsnære fællesløsninger, hvor flere husstande og sommerhuse deler affaldsbeholdere.

Såvel klimaplan som vejledning om indsamling af husholdningsaffald angiver, at udgangspunktet for henteordninger er opstilling og afhentning på matriklen, men det er også angivet, at indsamlingen af de omfattede affaldstyper skal tage hensyn til forskellige boligtyper, og at løsningen kan tilpasses og optimeres i forhold til de konkrete lokale forhold ved både etageejendomme, enfamilieboliger og sommerhuse.

Vejledningen angiver, at husstandsnære løsninger – herunder fællesløsninger - kun kan anvendes, hvor forholdene ikke tillader opstilling eller afhentning på den enkelte matrikel.

Vejledningen tager ikke højde for, at der faktisk i dag mange steder er velfungerende husstandsnære fællesløsninger, hvor en nedlæggelse af disse vil opleves som indgribende og uforståeligt. Vejledningen er ikke bindende, og en rigid faktisk anvendelse af det vejledende krav om opstilling på matrikler, hvor der f.eks. er ønske om og mulighed for at etablere en husstandsnær fællesløsning, kan føre til dels megen utilfredshed og dels mange diskussioner om de fysiske forhold på enkeltmatrikler.

Skal det flotte rosenbed i den lille rækkehusforhave sløjfes for at gøre plads til tre affaldsbeholdere, hvis der i området i øvrigt er ønske om og plads til en god husstandsnær fællesløsning?

Det kan f.eks. i sådanne tilfælde være vanskeligt for den kommunale myndighed i hvert enkelt tilfælde at træffe en saglig afgørelse, om de fysiske forhold tillader eller ikke tillader opstilling af tre beholdere. Det bemærkes dog, at grundejere i det daglige kan have beholderen stående alle steder på ejendommen, og stille den frem til tømning på tømningssdagen, så der ikke nødvendigvis hele tiden skal være tre beholdere på standpladsen for tømning.

I kort form taler følgende for, at der bør være et vist rum for at vælge husstandsnære fællesløsninger:

- Nogle vil have svært ved at få plads til tre affaldsbeholdere på adressen.
- Nogle vil være utilfredse med at skulle have tre beholdere på adressen, selvom der måtte være fysisk plads.
- Nogle steder, hvor det er fysisk umuligt at opstille tre beholdere på matriklen, skal der under alle omstændigheder etableres fællesløsninger.

- Nogle har i den nuværende situation i forvejen fællesløsninger. Det vil være indgribende at kræve disse nedlagt.
- I boligforeninger skal borgerne normalt også gå en kort afstand fra adressen til affaldsbeholdere, selvom det er inden for samme matrikel.
- Nogle f.eks. ældre borgere med kun lidt affald kan dele en eller flere affaldsbeholdere (naboløsning).
- Kørsel i et område kan reduceres, hvilket bl.a. kan reducere støj og slid på vejene.
- I områder med vanskelige tilkørselsforhold for skraldebiler og vanskelige adgangsforhold for skraldemanden, kan fællesløsninger medvirke til at forbedre tilgængelighed og arbejdsmiljø.

Det er samtidig klart, at jo tættere på boligerne, affaldsbeholdere er placeret, jo bedre er sorteringen. Ved fællesløsninger, der omfatter mange ejendomme, er sorteringen mere "anonym" og giver flere fejlsorteringer.

Fejlsorteret affald i fællesløsninger med et stort antal brugere, kan således ikke umiddelbart henføres til specifikke brugere, hvorved der er en større risiko for, at affaldets kvalitet og genanvendelighed reduceres. Særligt madaffald vil være sårbart for fejlsortering i fællesløsninger.

Herudover er der risiko for, at der ophobes affald/storskrald ved fællesløsninger.

Det taler for, at der ved fællesløsninger f.eks. sættes retningslinjer for afstand fra den enkelte bolig samt antal boliger/sommerhuse, der kan være omfattet af en standplads i en fællesløsning.

I kort form taler følgende imod at give mulighed for at vælge eller at begrænse omfanget af husstandsne fællesløsninger:

- Der er en større risiko for fejlsortering i fællesløsninger end ved opstilling på hver enkelt adresse.
- Der kan ophobes affald/storskrald ved fællesløsninger.
- Der vil være en del administration forbundet med besigtigelse og godkendelse af arealer/standpladser, aftaler med omfattede grundejere, dimensionering og gebyrfastsættelse for fællesløsninger, der vil skulle foretages for hvert enkelt konkret område.
- Det kan være uklart, om en generel mulighed for fællesløsninger flugter med vejledningen om indsamling af husholdningsaffald.

Fællesløsning på offentligt areal

Der kan forekomme områder, hvor der ikke er mulighed for at opstille beholdere til alle de omfattede affaldstyper på matriklen eller mulighed for, at de pågældende ejendomme kan etablere en husstandsne fællesløsning på egen grund.

Det kan f.eks. være ejendomme i visse byområder. I sådanne tilfælde kan en mulighed være, at Reno Djurs i samråd med kommunen etablerer en husstandsne fællesløsning på et offentligt areal. I f.eks. Aarhus er der sådanne fællesløsninger i form af nedgravede beholdere på gader i Aarhus Midtby.

Reno Djurs har ikke på nuværende tidspunkt konkret kendskab til behov for sådanne løsninger på Djursland, men det er ikke usandsynligt at behovet kan opstå nogle steder (f.eks. visse ejendomme i Ebeltoft by).

Det bemærkes, at eventuel etablering af fællesløsninger på offentlige arealer kræver en omfattende planlægning og koordinering mellem mange parter.

Skal fællesløsninger omfatte alle affaldstyperne

Nogle tæt-lave bebyggelser og lignende har i dag en beholder hos hver enkelt bolig til en affaldstype (f.eks. restaffald) samtidig med, at der i nærområdet er en fællesløsning for papir/pap. Det skyldes ofte, at de enkelte boliger kun har plads til en enkelt affaldsbeholder, og at der derfor er lavet fællesløsning for papir/pap.

Vejledningen om indsamling af husholdningsaffald angiver, at *"det er væsentligt, at indsamlingen af restaffald foregår samme sted som indsamlingen af de andre fraktioner for at understøtte den særskilte indsamling"*. Rationalet er, at det ikke må være lettere at komme af med restaffald end de genanvendelige fraktioner, da borgerne så i højere grad vil lægge genanvendeligt affald i restaffaldet.

I tilfælde, hvor der kun er fysisk plads til én eller to affaldsbeholdere på den enkelte matrikel, og der dermed er grundlag for at etablere husstands-nær indsamling for øvrige fraktioner, skal alle affaldsbeholdere jf. denne udlægning af vejledningen således flyttes til en husstands-nær fællesløsning. Denne tilgang vil i princippet kunne betyde "alt eller intet" på adressen.

Restaffald i enfamilieboliger og sommerhuse skal i den nye ordning indsamles sammen med madaffald i en dobbeltkammerbeholder.

Både restaffald og madaffald er samtidig for de fleste hensigtsmæssige at have så tæt på boligen som muligt, da affaldet løbende opstår, og er fordærveligt/lugtende (f.eks. bleer og fiskeaffald), hvorimod f.eks. papir/pap bedre kan opbevares og transporteres en kort afstand til en fællesopstilling.

Ved at have madaffald tættest muligt på boligen, må det alt andet lige forventes, at sorteringseffektiviteten er højere end, hvis man skal gå længere med det. Samtidig reduceres risikoen for fejlsorteringer af madaffald i fællesopstillinger jf. ovenfor. Herudover bemærkes, at madaffald er den tonnagemæssigt største genanvendelige affaldstype.

Det taler for at tillade, at restaffald og madaffald kan afhentes på matriklen/adressen, selvom der kun måtte være plads til én eller to affaldsbeholdere – også selvom det indebærer at øvrige affaldstyper hentes ved en husstands-nær fællesløsning, og at det er lettere at aflevere restaffald end f.eks. papir.

Herudover er også aspektet med ældre og gangbesværede, der i dag har en eller to beholdere på egen matrikel, hvor det vil være uhensigtsmæssigt at "tvangsflytte" disse beholdere til en fællesløsning alene med det argument, at beholderne til alle affaldstyper skal stå samme sted.

Endvidere skal farligt affald hos enfamilieboliger indsamles i en miljøkasse, der stilles på låget af en af de tre affaldsbeholdere på adressen. Såfremt der ikke er en beholder på adressen, kan miljøkassen ikke hentes på denne måde, hvilket taler for, at der er mindst én beholder på adressen hos enfamilieboliger.

Kapacitet i fællesløsninger

Det er vigtigt, at der fastsættes en minimumskapacitet for hver enkelt af de omfattede affaldstyper i fællesløsninger, så der er den fornødne kapacitet til rådighed i fællesløsningen, og der ikke kan spekuleres i at spare penge ved at vælge en for lav kapacitet.

Skal alle i et område omfattes af en fællesløsning

I områder, hvor der er eller etableres fællesløsninger, vil det umiddelbart være mest hensigtsmæssigt, at alle boliger/sommerhuse indenfor det område, som fællesløsningen skal dække, er med i denne. Herved skal der ikke samtidig afhentes affald omfattet af en fællesløsning på adressen hos nogle, der vil indebære, at der både skal administreres flere løsninger i området og køres i området.

Imidlertid kan enkelte grundejere i et område, hvor der er ønsket om en fællesløsning foretrække at få affaldet hentet på adressen – f.eks. gangbesværede, eller blot fordi det er nemmere.

Da vejledningen om indsamling af husholdningsaffald i udgangspunktet angiver, at beholdere skal opstilles på hver matrikel, kan der samtidig rejses tvivl, om det vil være hensigtsmæssigt at pålægge nogle at deltage i en fællesløsning, hvis de i øvrigt har plads til og ønsker beholdere på adressen.

Det taler for, at der også i områder, hvor der etableres fællesløsninger, gives mulighed for at få opstillet og afhentet beholdere på adressen, hvis det ønskes af den enkelte grundejer – også selvom det kan indebære kørsel i området.

Hvordan kan der fastsættes og afregnes gebyrer i fællesløsninger

Generelt skal gebyrer for husholdningsaffald opkræves hos grundejeren eller af en af grundejeren udpeget administrator.

Ved fællesløsninger for henteordninger skal gebyrerne for de ordninger, der er omfattet af en fællesløsning, opkræves hos de grundejere, der deltager i den fælles løsning.

I praksis kan dette f.eks. ske ved at gebyrer for fællesløsninger deles ligeligt efter antallet af omfattede husstande og sommerhuse, antal kvadratmeter jf. BBR eller efter en af brugerne valgt fordelingsnøgle.

For at kunne opkræve gebyrer for ejendomme omfattet af fællesløsninger, er det nødvendigt at indgå skriftlig aftale med hver enkelt grundejer, der fastlægger forpligtelsen til at deltage i og betale gebyrer for en fællesløsning. Her kan der ligeledes gives mulighed for at gebyropkrævningen sker hos f.eks. en grundejerforening, der betaler det samlede gebyr for en fællesløsning på vegne af de omfattede ejendomme.

Det er samtidig vigtigt, at der fastsættes en minimumskapacitet for hver enkelt af de omfattede affaldstyper, så der er den fornødne kapacitet til rådighed i fællesløsningen, og der ikke kan spekuleres i at spare penge ved at vælge en for lav kapacitet.

Gebyrer for fællesløsninger på offentlige arealer jf. ovenfor skal opkræves hos de ejendomme, der skal deltage i fællesløsningen.

Hvilke krav kan der sættes til fællesløsninger

Det er vigtigt, at fællesløsninger fungerer i praksis i relation til f.eks. tilkørsel af skraldebiler, adgangsveje, ryddelighed, hygiejne, brandkrav, tilgængelighed for de omfattede og fornøden kapacitet. Samtidig skal der tages hensyn til lovgivning, administrerbarhed og mulighed for opkrævning af gebyrer m.v.

Der skal derfor opstilles visse retningslinjer og krav for fællesløsninger, der tilgodeser disse hensyn. Den overordnede ramme for alle affaldsordninger skal fastsættes i regulativer. Retningslinjer og krav i forhold til etablering af fællesløsninger kan hensigtsmæssigt fastsættes i et administrationsgrundlag for de ordninger, der er fastlagt i regulativet. Et sådan

administrationsgrundlag kan samtidig omfatte kriterier for opkrævning af gebyrer m.v. Et administrationsgrundlag kan f.eks. være bilag til gebyrblad eller bilag til regulativ.

Retningslinjer og krav kan bl.a. hensigtsmæssigt være:

- Grundejere skal selv udpege og stille egnet areal til rådighed.
- Grundejere skal selv etablere og betale for standpladsen og ved nedgravede beholdere selv etablere og betale for disse.
- Grundejere skal sikre ryddelighed og selv forestå vedligeholdelse og funktionalitet af standplads og nedgravede beholdere.
- Angivelse af maksimale afstande fra hver enkelt bolig/sommerhus.
- Krav om overensstemmelse med lokalplan og andre regler, herunder afstandskrav til fortidsminder, brandkrav m.v.
- Krav om at leve op til regulativbestemmelser om tilkørselsveje, adgangsveje og standplads
- Krav om skriftlig aftale mellem de omfattede og Reno Djurs om løsningen, herunder med kontaktperson og betalingsbestemmelser.

Hvordan kan egentlige fritagelser administreres

I den nuværende situation har ca. 2.300 enfamilieboliger fravalgt beholder til papir/pap uden at have adgang til en husstands-nær fællesløsning, men betaler fortsat det grundgebyr, der finansierer såvel husstandsindsamlingen som indsamling af papir/pap i kuber og på genbrugsstationer. Efter den nye lovgivning skal disse husstande som udgangspunkt have opstillet beholdere – også til papir/pap på ejendommen eller eventuelt i en husstands-nær fællesløsning. Nogle i denne gruppe samt nogle, der højst ønsker to beholdere på adressen, vil formentlig ønske at blive fritaget.

Nogle husstande og sommerhuse vil eventuelt påberåbe sig, at de ikke producerer affald, eller kun producerer en begrænset mængde affald og derfor også ønske fritagelse.

I medfør af affaldsbekendtgørelsen og affaldsaktørbekendtgørelsen er udgangspunktet jf. ovenfor, at alle husstande og sommerhuse skal være omfattet af henteordningerne, og at der kun i undtagelsestilfælde som ved ubebyggede grunde kan meddeles fritagelse.

Grundejere kan således ikke blive fritaget for at deltage i ordningerne og betale gebyrer for deltagelse i disse – heller ikke selvom der er en lav affaldsproduktion eller at grundejer ønsker at benytte bringeordninger. Derfor vil udgangspunktet være, at alle enten skal have beholdere til de omfattede affaldstyper på adressen eller være omfattet af en husstands-nær fællesløsning.

I tilfælde, hvor en grundejer nægter at modtage beholderne, og der ikke kan etableres en husstands-nær fællesløsning, kan det i praksis være umuligt at gennemtvinge, at beholdere opstilles og anvendes som forudsat hos grundejeren. I sådanne tilfælde kan det være nødvendigt alene at opkræve de med ordningen forbundne gebyrer – selvom grundejer altså ikke i praksis benytter den ordning, der er en forpligtelse til at være en del af.

I særlige tilfælde, hvor der ikke fysisk er mulighed for at opstille beholdere, og hvor der ikke er mulighed for at etablere husstands-nær indsamling for en eller flere affaldsfraktioner, kan der jf. ovenfor være behov for en fællesløsning på et offentligt areal. Det kan overvejes i helt særlige tilfælde at give enkelte grundejere midlertidig fritagelse i en periode, til der kan tilbydes en fællesløsning på et offentligt areal.

Afgørelser om fritagelser er en myndighedsopgave, der skal foretages af Kommunen.